

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/630**af 17. april 2019****om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank [\(1\)](#), under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [\(2\)](#), efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(3\)](#), og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Etableringen af en samlet strategi, der skal håndtere misligholdte eksponeringer, er et vigtigt mål for Unionen i dens forsøg på at gøre det finansielle system mere modstandsdygtigt. Håndteringen af misligholdte eksponeringer falder hovedsageligt ind under bankernes og medlemsstaternes ansvarsområde, men der er samtidig hermed også en klar EU-dimension med hensyn til at reducere den nuværende store beholdning af misligholdte eksponeringer og forhindre enhver overdreven ophobning af misligholdte eksponeringer i fremtiden og fremkomsten af systemiske risici i ikkebanksektoren. I betragtning af de indbyrdes forbindelser mellem banksystemerne og de finansielle systemer i hele Unionen, hvor banker opererer i flere jurisdiktioner og medlemsstater, er der et væsentligt potentiale for afsmittende virkninger for medlemsstaterne og Unionen som helhed, både med hensyn til økonomisk vækst og finansiell stabilitet.
- (2) Finanskrisen førte til en ophobning af misligholdte eksponeringer i banksektoren. Forbrugere blev i høj grad berørt af den efterfølgende recession og faldet i boligpriserne. Det er afgørende at beskytte forbrugernes rettigheder i overensstemmelse med relevant EU-ret, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF [\(4\)](#) og 2014/17/EU [\(5\)](#), når problemet med misligholdte eksponeringer skal håndteres. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU [\(6\)](#) tilskynder til hurtig betaling fra både virksomheder og offentlige myndigheder og vil kunne bidrage til at forhindre den form for ophobning af misligholdte eksponeringer, der opstod under finanskrisen.

- (3) Et integreret finansielt system vil øge modstandsdygtigheden i Den Økonomiske og Monetære Union over for negative chok ved at fremme privat risikodeling på tværs af grænserne og samtidig mindske behovet for offentlig risikodeling. For at nå disse mål bør Unionen fuldføre bankunionen og yderligere udvikle en kapitalmarkedsunion. Håndtering af en eventuel fremtidig ophobning af misligholdte eksponeringer er afgørende for at kunne styrke bankunionen, da det er afgørende for at sikre konkurrencen i banksektoren, bevare den finansielle stabilitet og tilskynde til långivning for at skabe beskæftigelse og vækst i Unionen.
- (4) Rådet opfordrede i sin »Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa« af 11. juli 2017 forskellige institutioner til at træffe passende foranstaltninger til yderligere at håndtere det høje antal misligholdte eksponeringer i Unionen og forhindre, at de ophobes i fremtiden. I handlingsplanen skitseres en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: i) tilsyn, ii) strukturelle reformer af rammerne for insolvens og inddrivelse af gæld, iii) udvikling af sekundære markeder for nødlidende aktiver og iv) fremme af omstrukturering af banksystemet. Tiltag på disse områder skal træffes på EU-plan og på nationalt plan, hvis det er relevant. Kommissionen tilkendegav en tilsvarende hensigt i sin »Meddelelse om fuldførelse af bankunionen« af 11. oktober 2017, hvori den krævede en omfattende pakke til håndtering af misligholdte lån i Unionen.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 [\(7\)](#) danner sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU [\(8\)](#) den retlige ramme for de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (sammen benævnt »institutter«). Forordning (EU) nr. 575/2013 indeholder bl.a. bestemmelser, der gælder umiddelbart for institutter, når de beregner deres kapitalgrundlag. Det er derfor nødvendigt at supplere de eksisterende tilsynsmæssige krav i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende kapitalgrundlaget med bestemmelser, der kræver et fradrag i kapitalgrundlaget, når misligholdte eksponeringer ikke er tilstrækkeligt dækket af hensættelser eller andre justeringer. Et sådant krav vil reelt betyde, at der skabes en tilsynsmæssig bagstopperordning for misligholdte eksponeringer, som vil finde ensartet anvendelse på alle institutter i Unionen og tillige omfatte institutter, der er aktive på det sekundære marked.
- (6) Den tilsynsmæssige bagstopperordning bør ikke forhindre kompetente myndigheder i at udøve deres tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU. Hvis de kompetente myndigheder i enkelttilfælde konstaterer, at der på trods af anvendelsen af den tilsynsmæssige bagstopperordning for misligholdte eksponeringer, der er fastsat i denne forordning, ikke er tilstrækkelig dækning af et bestemt instituts misligholdte eksponeringer, bør de kunne gøre brug af de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU, herunder beføjelsen til at stille krav om, at institutterne anvender en specifik nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene. Det er derfor muligt for de kompetente myndigheder i enkelttilfælde at gå videre end kravene i denne forordning med henblik på at sikre tilstrækkelig dækning af misligholdte eksponeringer.
- (7) Med henblik på anvendelse af den tilsynsmæssige bagstopperordning bør der indføres et klart sæt betingelser for klassificering af misligholdte eksponeringer i forordning (EU) nr. 575/2013. Eftersom der i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 [\(9\)](#) allerede er fastsat kriterier vedrørende misligholdte eksponeringer i forbindelse med indberetning med henblik på tilsyn, bør klassificeringen af misligholdte eksponeringer bygge på denne eksisterende ramme. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 omhandler misligholdte eksponeringer som defineret med henblik på beregning af

kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko og værdiforringede eksponeringer i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler. Eftersom kreditlempelser kan have indflydelse på, om en eksponering klassificeres som misligholdt, suppleres klassificeringskriterierne af klare kriterier for virkningen af kreditlempelser. Kreditlempelser bør sigte mod, at låntager igen kan få status som stabilt tilbagebetalingsdygtig, og bør overholde Unionens forbrugerbeskyttelseslovgivning og navnlig direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, men kan have forskellige begrundelser og konsekvenser. Det bør derfor fastsættes, at en kreditlempelse, der er bevilget for en misligholdt eksponering, ikke bør bringe klassificeringen af denne eksponering som misligholdt til ophør, medmindre visse strenge kriterier for ophør er opfyldt.

- (8) Jo længere en eksponering har været misligholdt, jo mindre sandsynlighed er der for at kunne genindvinde dens værdi. Den del af eksponeringen, som bør være omfattet af hensættelser, andre justeringer eller fradrag, bør derfor øges med tiden efter en på forhånd fastlagt tidsplan. Misligholdte eksponeringer, der erhverves af et institut, bør derfor være omfattet af en tidsplan, som løber fra den dato, hvor den misligholdte eksponering oprindeligt blev klassificeret som misligholdt, og ikke fra datoen for erhvervelsen af den. Med henblik herpå bør sælger underrette køber om datoen for klassificering af eksponeringen som misligholdt.
- (9) Delvise afskrivninger bør tages i betragtning ved beregning af de specifikke kreditrisikoujusteringer. For at undgå at afskrivningen medregnes to gange, skal den oprindelige eksponeringsværdi forud for den delvise afskrivning anvendes. Medtagelsen af delvise afskrivninger på listen over elementer, der kan anvendes til at opfylde bagstopperordningens krav, bør tilskynde institutterne til at indregne afskrivningerne rettidigt. For så vidt angår misligholdte eksponeringer, der er erhvervet af et institut til en lavere pris end det beløb, debitor skylder, bør erhverver behandle forskellen mellem anskaffelsesprisen og det beløb, som debitor skylder, på samme måde som en delvis afskrivning med henblik på den tilsynsmæssige bagstopperordning.
- (10) Sikrede misligholdte eksponeringer forventes normalt at resultere i et mindre alvorligt tab end usikrede misligholdte eksponeringer, da kreditrisikoafdækningen, der sikrer den misligholdte eksponering, giver instituttet et specifikt krav på et aktiv eller i forhold til en tredjepart ud over instituttets generelle krav over for den misligholdende låntager. For så vidt angår en usikret misligholdt eksponering er der kun et generelt krav over for den misligholdende låntager. På grund af det højere forventede tab på usikrede misligholdte eksponeringer bør der anvendes en strammere tidsplan.
- (11) En eksponering, som kun er delvist dækket af anerkendt kreditrisikoafdækning, bør betragtes som sikret med hensyn til den dækkede del og som usikret med hensyn til den del, der ikke er dækket af anerkendt kreditrisikoafdækning. Med henblik på at bestemme, hvilke dele af misligholdte eksponeringer der skal behandles som sikrede eller usikrede, bør kriterierne for at være omfattet af kreditrisikoafdækning og for fuld og hel sikring ved pant i fast ejendom, der anvendes til beregning af kapitalkrav, anvendes i overensstemmelse med den relevante tilgang i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, herunder den relevante værdijustering.
- (12) Der bør anvendes samme tidsplan, uanset årsagen til at eksponeringen er misligholdt. Den tilsynsmæssige bagstopperordning bør anvendes særskilt på hver enkelt eksponering. Der bør gælde en tidsplan på tre år for usikrede misligholdte eksponeringer. For at gøre det muligt for institutter og medlemsstater at forbedre effektiviteten af omstrukturering eller

retshåndhævelsesprocedurer og indregne, at misligholdte eksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom, og boliglån, der er garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, vil have en resterende værdi i en længere periode, efter at lånet er blevet klassificeret som misligholdt, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en tidsplan på ni år. For andre sikrede misligholdte eksponeringer bør der gælde en tidsplan på syv år for at opbygge fuld dækning.

(13) Det bør være muligt at tage hensyn til kreditlempelser med henblik på anvendelse af den relevante dækningsfaktor. Mere præcist bør eksponeringen fortsat klassificeres som misligholdt, men dækningskravet bør forblive stabilt i yderligere et år. Derfor bør den faktor, der ville skulle anvendes i det år, hvor kreditlempelsen blev bevilget, finde anvendelse i to år. Hvis eksponeringen ved udløbet af det yderligere år stadig er misligholdt, bør den relevante faktor bestemmes, som om der ikke var blevet bevilget nogen kreditlempelse, under hensyntagen til den dato, hvor eksponeringen oprindeligt blev klassificeret som misligholdt. Eftersom bevilling af kreditlempelser ikke bør føre til arbitrage, bør dette yderligere år kun være tilladt med hensyn til den første kreditlempelse, der er blevet bevilget, siden eksponeringen blev klassificeret som misligholdt. Endvidere bør den etårige periode, hvor dækningsfaktoren forbliver uændret, ikke føre til en forlængelse af tidsplanen for hensættelserne. Følgelig bør en eventuel kreditlempelse, der er bevilget i det tredje år efter klassificeringen som misligholdt eksponering for usikrede eksponeringer eller i det syvende år efter klassificeringen som misligholdt eksponering for sikrede eksponeringer, ikke udsette den fulde dækning af den misligholdte eksponering.

(14) For at sikre, at værdiansættelsen af kreditrisikoafdækningen af institutternes misligholdte eksponeringer følger en forsigtig tilgang, bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) overveje behovet for og om nødvendigt udvikle en fælles metode, navnlig med hensyn til antagelser vedrørende mulighederne for genindvinding og retshåndhævelse, og eventuelt inkludere minimumskrav til en ny værdiansættelse af kreditrisikoafdækningen for så vidt angår timingen.

(15) Med henblik på at sikre en smidig overgang til den nye tilsynsmæssige bagstopperordning bør de nye bestemmelser ikke anvendes for eksponeringer, der er oprandt før den 26. april 2019.

(16) For at sikre, at de ændringer til forordning (EU) nr. 575/2013, som indføres ved nærværende forordning, finder rettidig anvendelse, bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(17) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres som følger:

1) I artikel 36, stk. 1, indsættes følgende litra:

»m) det relevante beløb for utilstrækkelig dækning af misligholdte eksponeringer.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 47a

Misligholdte eksponeringer

1. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), omfatter »eksponering« enhver af følgende poster, forudsat at de ikke er opført i instituttets handelsbeholdning:

- a) gældsinstrumenter, herunder gældsbeviser, lån, forskud og anfordringsindskud
- b) afgivne lånetilsagn, afgivne finansielle garantier eller ethvert andet tilsagn, uanset om disse er afgivet genkaldeligt eller uigenkaldeligt, med undtagelse af uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst og uden varsel, eller som effektivt indebærer automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagerens kreditværdighed.

2. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), er et gældsstruments eksponeringsværdi dets regnskabsmæssige værdi målt uden hensyntagen til eventuelle specifikke kreditrisikjusteringer, yderligere værdjusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105, beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen eller de delvise afskrivninger, som instituttet har foretaget, siden eksponeringen sidst blev klassificeret som misligholdt.

Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), omfatter eksponeringsværdien af et gældsinstrument, der er erhvervet til en lavere pris end det beløb, som debitor skylder, forskellen mellem anskaffelsesprisen og det beløb, som debitor skylder.

Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), er eksponeringsværdien af et afgivet lånetilsagn, en afgivet finansiell garanti eller ethvert andet tilsagn som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), dens nominelle værdi, som udgør instituttets maksimale eksponering mod kreditrisiko uden hensyntagen til eventuel finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning. Et afgivet lånetilsagns nominelle værdi er det uudnyttede beløb, som instituttet har forpligtet sig til at udlåne, og den nominelle værdi af en afgiven finansiell garanti er det maksimale beløb, som enheden eventuelt vil skulle betale, hvis garantien udnyttes.

Den nominelle værdi, der er omhandlet i tredje afsnit, tager ikke højde for eventuelle specifikke kreditrisikjusteringer, yderligere værdjusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105, beløb fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), eller andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen.

3. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), klassificeres følgende eksponeringer som misligholdte:

- a) eksponeringer, som anses for at være misligholdt i overensstemmelse med artikel 178
- b) eksponeringer, som anses for at være værdiforringet i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler
- c) eksponeringer, som er omfattet af en prøveperiode i henhold til stk. 7, hvis der bevilges yderligere kreditlempelser, eller hvis eksponeringen kommer i restance med over 30 dage
- d) eksponeringer i form af tilsagn, der, såfremt de udnyttes eller anvendes på anden måde, sandsynligvis ikke vil blive tilbagebetalt fuldt ud uden realisering af sikkerhedsstillelse

e)eksponeringer i form af finansielle garantier, som sandsynligvis vil blive udnyttet af den part, som er omfattet af garantien, herunder hvis den underliggende garanterede eksponering opfylder kriterierne for at blive betragtet som misligholdt.

Med henblik på litra a) gælder, at hvis instituttet har balanceførte eksponeringer over for en låntager, som har været i restance i over 90 dage, og som udgør mere end 20 % af alle balanceførte eksponeringer over for denne låntager, anses alle balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer over for denne låntager for at være misligholdt.

4. Eksponeringer, der ikke er omfattet af en kreditlempelse, ophører med at være klassificeret som misligholdt med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a)Eksponeringen opfylder de exitkriterier, som instituttet anvender for at bringe klassificeringen som værdiforringet i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler til ophør og for at bringe klassificeringen som misligholdt i overensstemmelse med artikel 178 til ophør.

b)Låntagers situation er forbedret i et sådant omfang, at instituttet finder det godtgjort, at fuld og rettidig tilbagebetaling sandsynligvis vil finde sted.

c) Låntager er ikke i restance med noget beløb med over 90 dage.

5. Klassificeringen af en misligholdt eksponering som anlægsaktiv, der besiddes med henblik på salg i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler, indebærer ikke ophør af klassificeringen som en misligholdt eksponering med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m).

6. Misligholdte eksponeringer, der er omfattet af en kreditlempelse, ophører med at være klassificeret som misligholdt med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

a)Eksponeringerne befinder sig ikke længere i en situation, der medfører, at de klassificeres som misligholdt i henhold til stk. 3.

b)Der er gået mindst et år siden det tidspunkt, hvor kreditlempelserne blev bevilget, og det tidspunkt, hvor eksponeringerne blev klassificeret som misligholdt, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste.

c)Der har ikke været nogen beløb i restance efter bevillingen af kreditlempelserne, og instituttet finder det på grundlag af en analyse af låntagers finansielle situation godtgjort, at der er sandsynlighed for fuld og rettidig tilbagebetaling af eksponeringen.

Fuld og rettidig tilbagebetaling anses ikke for sandsynlig, medmindre låntager har udført regelmæssige og rettidige betalinger af beløb svarende til et af følgende:

a)det beløb, der var i restance, inden kreditlempelsen blev bevilget, hvis der fandtes beløb i restance

b)det beløb, der er blevet afskrevet som led i de bevilgede kreditlempelser, hvis der ikke fandtes beløb i restance.

7. Hvis en misligholdt eksponering er ophørt med at være klassificeret som misligholdt i henhold til stk. 6, er en sådan eksponering omfattet af en prøveperiode, indtil samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Mindst to år er forløbet fra den dato, hvor eksponeringen omfattes af kreditlempelser blev omklassificeret som ikke misligholdt.
- b) Regelmæssige og rettidige betalinger har fundet sted i mindst halvdelen af den periode, hvor eksponeringen ville være omfattet af en prøveperiode, hvilket har ført til betaling af et væsentligt samlet beløb af hovedstol eller renter.
- c) Ingen af eksponeringerne over for låntager er i restance med over 30 dage.

Artikel 47b

Kreditlempelser

1. En kreditlempelse er et instituts indrømmelse over for en låntager, som har eller sandsynligvis vil få vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser. En indrømmelse kan medføre et tab for långiver og indebærer et af følgende tiltag:
 - a) ændring af vilkår og betingelser for en gældsforpligtelse, hvis en sådan ændring ikke ville være blevet bevilget, hvis låntageren ikke havde haft vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser
 - b) hel eller delvis refinansiering af en gældsforpligtelse, hvis en sådan refinansiering ikke ville være blevet bevilget, hvis låntageren ikke havde haft vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser.
2. Mindst følgende situationer anses for at være kreditlempelser:
 - a) nye kontraktvilkår er gunstigere for låntager end tidligere kontraktvilkår, hvis låntager har eller sandsynligvis vil få vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser
 - b) nye kontraktvilkår er gunstigere for låntager, end de kontraktvilkår, der tilbydes af samme institut over for låntagere med en på dette tidspunkt tilsvarende risikoprofil, hvis låntager har eller sandsynligvis vil få vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser
 - c) eksponeringen i henhold til de oprindelige kontraktvilkår var klassificeret som misligholdt før ændringen af kontraktvilkårene eller ville være blevet klassificeret som misligholdt, hvis kontraktvilkårene ikke var blevet ændret
 - d) foranstaltningen medfører en hel eller delvis annullering af gældsforpligtelsen
 - e) instituttet godkender udnyttelsen af klausuler, der gør det muligt for låntager at ændre kontraktvilkårene, og eksponeringen blev klassificeret som misligholdt før udnyttelsen af sådanne klausuler, eller ville blive klassificeret som misligholdt, hvis disse klausuler ikke var blevet udnyttet
 - f) låntager foretog på eller tæt på tidspunktet for bevillingen af gælden betalinger på hovedstolen eller af renter på en anden gældsforpligtelse hos samme institut, der var klassificeret som en misligholdt eksponering eller ville være blevet klassificeret som misligholdt, hvis disse betalinger ikke havde fundet sted
 - g) ændringen af kontraktvilkårene indebærer tilbagebetalinger gennem overtagelse af sikkerhedsstillelse i tilfælde, hvor en sådan ændring udgør en indrømmelse.
3. Følgende omstændigheder er indikatorer for, at der kan være blevet vedtaget kreditlempelser:

- a) den oprindelige kontrakt har været i restance i over 30 dage mindst én gang i de tre måneder forud for ændringen eller ville have været i restance i over 30 dage uden ændringen
 - b) låntager foretog på eller tæt på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen betalinger på hovedstolen eller af renter på en anden gældsforpligtelse hos samme institut, som havde været i restance i 30 dage mindst én gang i de tre måneder forud for bevillingen af ny gæld
 - c) instituttet godkender udnyttelsen af klausuler, der gør det muligt for låntager at ændre kontraktvilkårene, og eksponeringen har været i restance i 30 dage eller ville have været i restance i 30 dage, hvis disse klausuler ikke var blevet udnyttet.
4. Med henblik på denne artikel skal en låntagers vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser vurderes på låntagerniveau under hensyntagen til alle de juridiske enheder i låntagers koncern, som er omfattet af koncernens regnskabsmæssige konsolidering, og til de fysiske personer, der kontrollerer den pågældende koncern.

Artikel 47c

Fradrag for misligholdte eksponeringer

1. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), beregner institutterne det relevante beløb for utilstrækkelig dækning særskilt for hver misligholdt eksponering, der skal fradrages i de egentlige kernekapitalposter, ved at fratrække det beløb, der er beregnet i litra b), fra det beløb, der er beregnet i litra a), hvis det beløb, der er omhandlet i litra a), overstiger beløbet omhandlet i litra b):

a) summen af:

- i) den usikrede del, hvis en sådan findes, af hver misligholdt eksponering multipliceret med den relevante faktor som omhandlet i stk. 2
- ii) den sikrede del, hvis en sådan findes, af hver misligholdt eksponering multipliceret med den relevante faktor som omhandlet i stk. 3

b) summen af følgende poster, forudsat at de vedrører den samme misligholdte eksponering:

- i) specifikke kreditrisikjusteringer
- ii) yderligere værdjusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105
- iii) andre reduktioner af kapitalgrundlaget
- iv) for institutter, der beregner beløbene for risikovægtede eksponeringer ved hjælp af den interne ratingbaserede metode, den absolutte værdi af de beløb, der fratrækkes i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d), og som vedrører misligholdte eksponeringer, hvor den absolutte værdi, der tilskrives hver misligholdt eksponering, beregnes ved at multiplicere de beløb, der fratrækkes i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d), med bidraget fra det forventede tab på den misligholdte eksponering til det samlede forventede tab på misligholdte eller ikkemisligholdte eksponeringer, alt efter hvad der er relevant
- v) hvis en misligholdt eksponering er erhvervet til en lavere pris end det beløb, som debitor skylder, forskellen mellem anskaffelsesprisen og det beløb, som debitor skylder

vi) beløb, som instituttet har afskrevet, siden eksponeringen blev klassificeret som misligholdt.

Den sikrede del af en misligholdt eksponering er den del af eksponeringen, der med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i henhold til tredje del, afsnit II, anses for at være dækket af en finansieret kreditrisikoafdækning eller en ufinansieret kreditrisikoafdækning eller for at være fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom.

Den usikrede del af en misligholdt eksponering svarer til den eventuelle forskel mellem værdien af eksponeringen som omhandlet i artikel 47a, stk. 1, og den eventuelt sikrede del af eksponeringen.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), nr. i), anvendes følgende faktorer:

a) 0,35 for den usikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det tredje år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

b) 1 for den usikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes fra den første dag i det fjerde år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt.

3. Med henblik på stk. 1, litra a), nr. ii), anvendes følgende faktorer:

a) 0,25 for den sikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det fjerde år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

b) 0,35 for den sikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det femte år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

c) 0,55 for den sikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det sjette år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

d) 0,70 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det syvende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

e) 0,80 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i form af anden finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til tredje del, afsnit II, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det syvende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

f) 0,80 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det ottende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

g) 1 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i form af anden finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til tredje del, afsnit II,

der skal anvendes fra den første dag i det ottende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

h) 0,85 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det niende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

i) 1 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes fra den første dag i det tiende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt.

4. Uanset stk. 3 gælder følgende faktorer for den del af den misligholdte eksponering, som er garanteret eller forsikret af et officielt eksportkreditagentur:

a) 0 for den sikrede del af den misligholdte eksponering, der skal anvendes i perioden mellem et og syv år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt, og

b) 1 for den sikrede del af den misligholdte eksponering, der skal anvendes fra den første dag i det ottende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt.

5. EBA vurderer de forskellige former for praksis, der anvendes til værdiansættelse af sikrede misligholdte eksponeringer og kan udarbejde retningslinjer for at fastlægge en fælles metode, herunder eventuelle minimumskrav til en ny værdiansættelse med hensyn til timing og ad hoc-metoder, for den tilsynsmæssige værdiansættelse af anerkendte former for finansieret og ikkefinansieret kreditrisikoafdækning, navnlig med hensyn til antagelser vedrørende genindvindingen og retshåndhævelsen heraf. Disse retningslinjer kan også omfatte en fælles metode til bestemmelse af den sikrede del af en misligholdt eksponering, jf. stk. 1.

Disse retningslinjer udstedes i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Uanset stk. 2 gælder det, at når der for en eksponering bevilges kreditlempelse mellem et og to år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt, finder den faktor, der finder anvendelse i overensstemmelse med stk. 2, på det tidspunkt, hvor kreditlempelsen bevilges, anvendelse i en yderligere periode på et år.

Uanset stk. 3 gælder det, at når der for en eksponering bevilges en kreditlempelse mellem to og seks år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt, finder den faktor, der finder anvendelse i overensstemmelse med stk. 3, på det tidspunkt, hvor kreditlempelsen bevilges, anvendelse i en yderligere periode på et år.

Nærværende stykke finder kun anvendelse i forhold til den første kreditlempelse, der er blevet bevilget, siden eksponeringen blev klassificeret som misligholdt.«

3) Artikel 111, stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

»1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikjusteringer i overensstemmelse med artikel 110, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105, beløb fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten. Eksponeringsværdien af en ikkebalanceført post opført i bilag I er følgende

procentdel af dens nominelle værdi efter reduktion af specifikke kreditrisikjusteringer og beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m):«.

4) Artikel 127, stk. 1, affattes således:

»1. Den usikrede del af en post, hvor låntager er i misligholdelse i henhold til artikel 178, eller i tilfælde af detaileksponeringer den usikrede del af en kreditfacilitet, som er i misligholdelse i henhold til artikel 178, tildeles en risikovægt på:

a) 150 %, når summen af justeringerne af den specifikke kreditrisiko og de beløb, der er fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), er mindre end 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikjusteringer og fradrag ikke blev foretaget

b) 100 %, når summen af justeringerne af den specifikke kreditrisiko og de beløb, der er fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), er mindst 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikjusteringer og fradrag ikke blev foretaget.«

5) Artikel 159 affattes således:

»Artikel 159

Behandling af værdien af de forventede tab

Institutterne trækker værdien af de forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra de generelle og specifikke kreditrisikjusteringer i overensstemmelse med artikel 110, yderligere værdjusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med disse eksponeringer, bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m). Nedslag i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, jf. artikel 166, stk. 1, behandles på samme måde som specifikke kreditrisikjusteringer. Specifikke kreditrisikjusteringer for misligholdte eksponeringer må ikke anvendes til at dække værdien af forventede tab på andre eksponeringer. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de generelle og specifikke kreditrisikjusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i denne beregning.«

6) Artikel 178, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) Låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kan erstatte de 90 dage med 180 dage for eksponeringer sikret ved pant i beboelsejendomme eller SMV-erhvervsjendomme i detaileksponeringsklassen samt for eksponeringer mod offentlige enheder. De 180 dage gælder ikke med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), og artikel 127.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 469a

Undtagelser fra fradrag i egentlige kernekapitalposter for misligholdte eksponeringer

Uanset artikel 36, stk. 1, litra m), undlader institutter at fratække det relevante beløb for den utilstrækkelige dækning af misligholdte eksponeringer i de egentlige kernekapitalposter, hvis eksponeringen oprandt før den 26. april 2019.

Hvis vilkårene og betingelserne for en eksponering, som oprandt før den 26. april 2019, ændres af instituttet på en måde, der øger instituttets eksponering over for låntager, betragtes eksponeringen som værende oprandt på den dato, hvor ændringen finder anvendelse, og op-
hører med at være omfattet af undtagelsen i stk. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

⁽¹⁾ [EUT C 79 af 4.3.2019, s. 1.](#)

⁽²⁾ [EUT C 367 af 10.10.2018, s. 43.](#)

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.4.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ([EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66](#)).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 ([EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34](#)).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ([EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1](#)).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1](#)).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338](#)).

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1](#)).

([Den Europæiske Unions Tidende L 111 af 25. april 2019](#))

Side 8, artikel 1, nr. 2), ny artikel 47a, stk. 6, andet afsnit, indledningen

I stedet for:

»Fuld og rettidig tilbagebetaling anses ikke for sandsynlig, medmindre låntager har udført regelmæssige og rettidige betalinger af beløb svarende til et af følgende:«

læses:

»Fuld og rettidig tilbagebetaling kan anses for sandsynlig, hvis låntager har udført regelmæssige og rettidige betalinger af beløb svarende til et af følgende:«.